

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvcvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XV. Mater virgo adstat morienti filio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Sed quid ago? ruit, ecce, ruit, ruit obuiā nata
 Mater: in amplexus illius ire parat.
 Heu caue! Nympha caue: mordaces respice spinas,
 Quæ terebrant gnati dilaniantq; caput.
 Os prohibent ori coniungere, labrag; labris,
 Horridaq; intentant spicula; Nympha caue.
 Tecta luto facies, & sputo est obsita: nullum
 Nullum repperient oscula vestra locum.
 Quid ruis infelix? vide sis ut torua satelles
 Sæuag; contuitur, perdere teg; cupit.
 Vicit amor: sequimur: signare nouissima verba,
 Et memori penitus sculpere corde iuuat.

ELEGIA XV.

Mater Virgo adstat morienti filio.

Ten' ego, te mea lux infami sub cruce stantem,
 Vnigenetq; inter funera mœsta Dei
 Vidissem incolumis? potius mibi terra debiscat,
 Et disrupta voret vile cadauer humus.
 Montibus, aut sœuis me rapibus obruat ante,
 Oceaniq; imis mergat & ante vadis.
 Caucaso in saxo me deliget ante, volucres
 Ut lacero exsatiem corpore, numen atrox.
 Hospite me tristi latetur Cerberus, ante
 Quam videam lacrymas, mellea Virga, tuas.
 O cauea immanis, dirum & ferale theatrum!
 Digna Thyestæas scena referre dapes:
 Aut quales epulas coxit Philomela marito,
 Viscera dum Tereus manderet ipse sua:

N 4

Aut

*Aut natos Medea tuos, dum patris in ora
 Iactasti, & rabida viscera fracta manu:
 Andromachēnq; agram, quando Astyanacta parabat
 Turribus è patrijs præcipitare Ithacus:
 Hippolytum lacerum, atq; iterantē vulnera Phædrā,
 Et tragicum quidquid barbaricumq; sonat.
 Nil atrox adeò, infandum, crudele, nefastum
 Villa dedit populo scena, nec villa dabit.
 Non Maro describat scelus hoc, non pingat Apelles:
 Non vmbram sceleris duçat hic, ille canat.
 Cedite Pierides, tuq; ô formosus Apollo:
 Hic tacet elinguis tibia, muta tuba est.*

ELEGIA XVI.

Condit Mariæ tumulum.

MAgnum opus aggredior. diuiq; hominesq; fauete.
Huc ades aligeri turba ministra chori.
Consilio auxilioq; tuo caussa indiget & res,
Vt statuam Domine busta suprema mee.
Mausoli fido coniux bhibit ore fauillas
Coniugis immergens viscera visceribus.
Barbaricum auersor facinus: meliora fuere
Albanis quondam, viua sepulchra, canes.
Nec placet aërij moles sacra Mausolei,
Quam celebrat priscis garrula fama librūs.
Quem iuuat in vasto corpus tumulare sepulcro,
Hunc tegat in vasto turpis Atlante specus.
Vrna modesta meam tegat & generosa Mariam,
Sit bustum frugi, qualis erat thalamus.

Sex.